

Βιβλίο μαθητών της Δ1 τάξης
Σχ. έτος 2012-2013

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Πριν τον πόλεμο όλα ήταν ποικίλα. Στην ώρα του πολέμου δεν είχαν φαγητό, ο πατέρας δεν δούλευε και η μητέρα μάδανε συνέχεια με τον πατέρα. Ένωσα συγκίνηση.

Και πού να βρω δουλειά μου λέει;

βιβρες, για καμία δουλειά δεν έχω φροντί!

Σταυρούλα

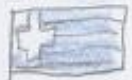

Τα παιδιά θέλουν να είναι ελεύθερα και όχι σκελετωμένα. Θέλουν αγάπη

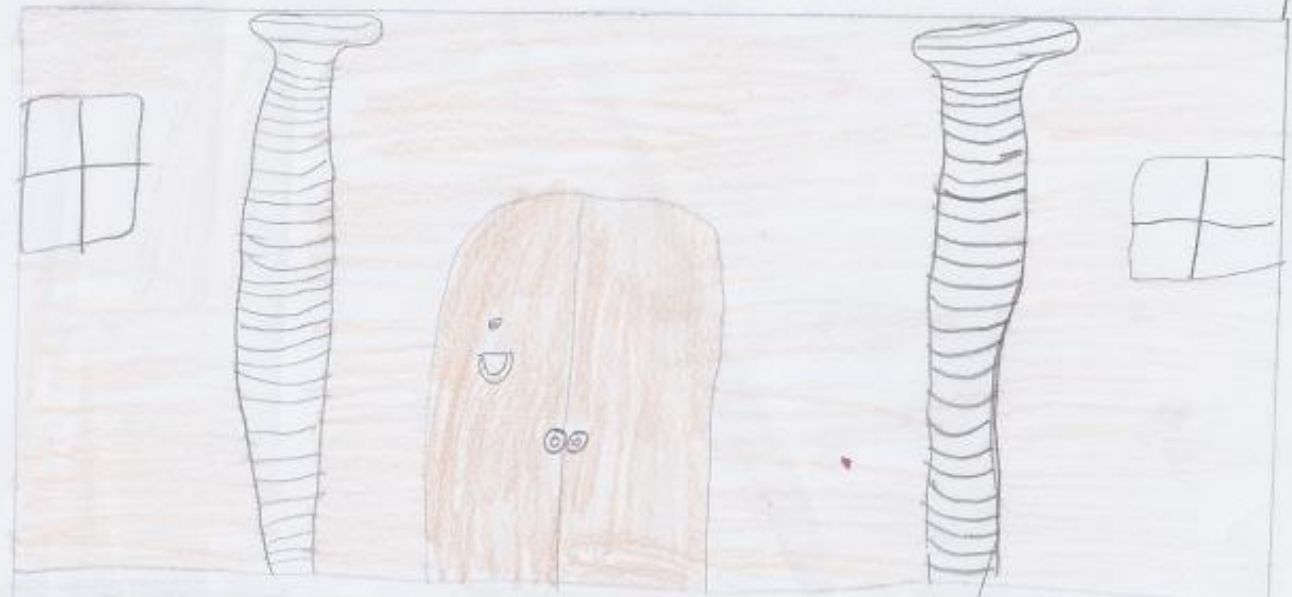
ελευθερία

από

Ειρήνη
όχι
Πόλεμος.

Το ελδος σου θεισανη ειναν ποσο γαρι μου
δωσε το κομματι το ημερο

Μου απεσε το ελδος του εργου γαρι
ελευθερωθηκαν οι ελληνας, συνηθισα ομας
γαρι ο νεκος εχασε το φιδο του

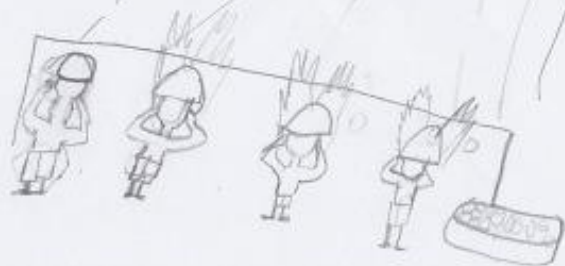

Ρε παπού!
Κουρά
Ρε νάω!

Εγώ! Εσύ
Εγώ...
Σατα
20

Τα ναιδικά δελφίνια είχαν οχι
Πολεμικά. Αλλα εργαζομενα δελφίνια

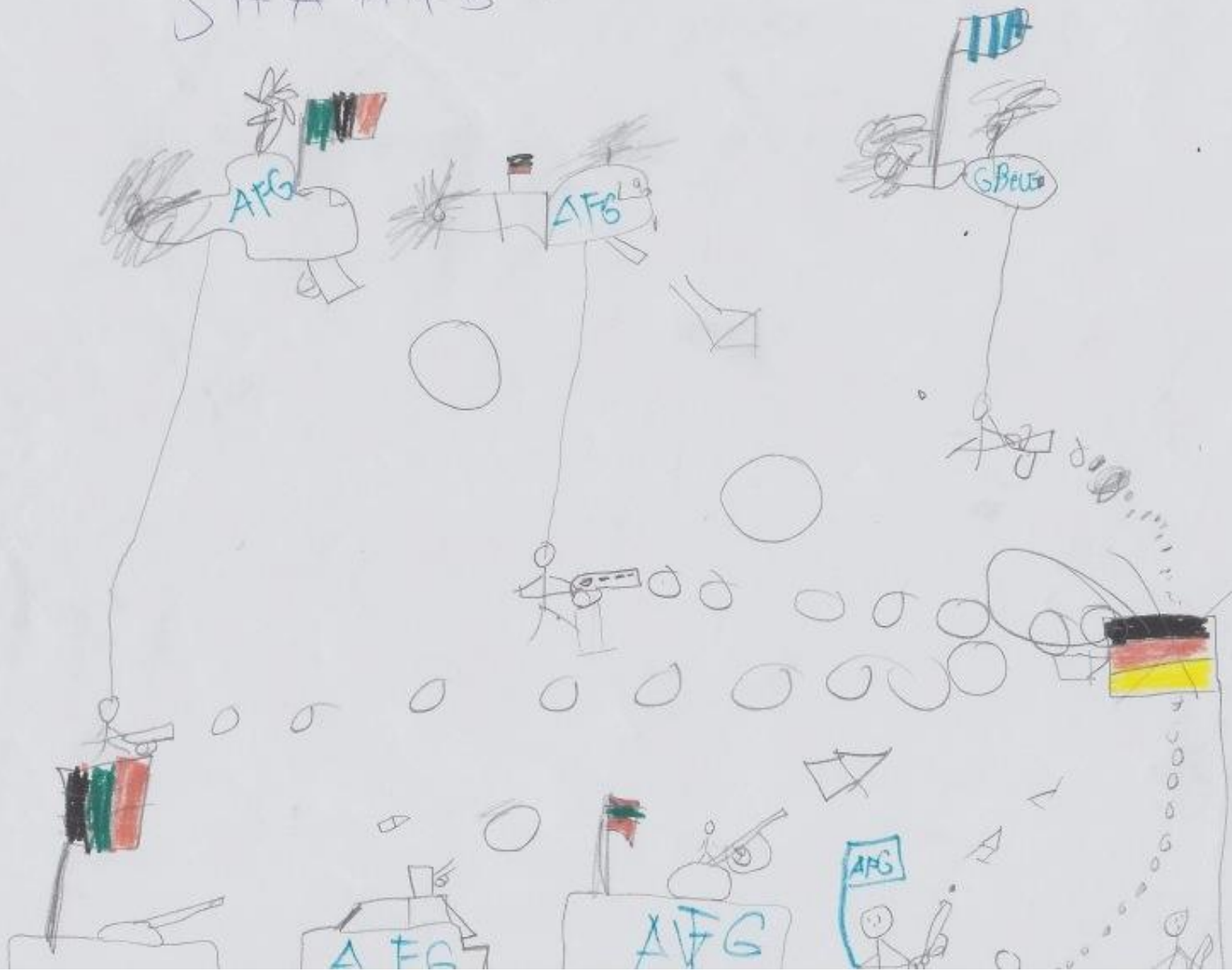

Το θέατρο ήταν ωραίο. Το αγαπημένο μου
μέρος ήταν που έκανε το αγαπώδο φαγητάκι
για φαγητά στο κέ. Έπιωθα ευτυχισμένος

SHAWAB

Μου έκανε εντύπωση, η σκηνή που τα παιδιά έβγαλαν πρώτες στα γερμανικά
φόρτηγά και όταν έγραψαν στους τοίχους, «κουσσίτσα».
Ένωσε λύση όταν πέρασε ο Σωτήρης και χαρά όταν σταμάτησε
ο πόλεμος.
Μου άρεσε πολύ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ